

er ret stort. Som forældre stiller man krav om, at tingene er i orden, også over for kommunalbestyrelsen, og netop den bevågenhed gør, at lige præcis på dette område er jeg altså ikke bange for, at tingene løber løbsk.

Kl. 19.15

Det er rigtigt, at Arbejdstilsynet har påpeget nogle forhold, der skulle gøres bedre, og det tror jeg man kan lære meget af ude i kommunerne, fordi de får sat mere fokus på sagen. Men ud over det må jeg sige, at jeg mener, kommunerne kan varetage opgaven.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Flemming Oppfeldt som ordfører.

Flemming Oppfeldt (V):

Kristeligt Folkeparti fremsætter her et beslutningsforslag, som skal sætte meget detaljerede standarder for daginstitutionernes børnemiljø. Der skal fastsættes eksakte minimumsstandarder for børns fysiske og psykiske udvikling, står der i forslaget, der skal også fastsættes standarder for normering, udetid og stille tid, og der skal fastsættes statslige rammer for udviklingsaktiviteter.

Venstre ser forslaget som indførelse af statsstyrede daginstitutioner. Forslaget er et frontalt angreb på det kommunale selvstyre, for i virkeligheden nedlægger forslaget alle landets kommuner, når det gælder børnemiljø. Det er virkelig en strukturreform, der vil noget, og forslaget nedlægger under alle omstændigheder forældrebestyrelsernes kompetencer.

Alle kommuner skal i dag udarbejde sektorplaner, hvor kvaliteten skal beskrives. Dette fører naturligt til virksomhedsplaner, hvor daginstitutionernes mål og pædagogik skal beskrives, herunder: Hvad gør vi for børnene og deres miljø? F.eks. kan der stå i sådanne virksomhedsplaner: Hvad er målsætningen med hensyn til støj? Jeg ved, at det rent faktisk findes beskrevet i flere virksomhedsplaner, og jeg håber, at sådanne bliver modeller for, hvordan vi udvikler børnenes miljø. Men det kan ikke fastsættes ved firantede regler fra statens side.

Hvorfor mener Kristeligt Folkeparti, at staten altid er bedre end forældrebestyrelserne til at fastlægge målene for daginstitutionerne og gøre tingene bedre? Hvordan skal en forældrebestyrelse for en skovbørnehave f.eks. kunne opfylde et krav om udetid og stille tid? Det er jeg meget spændt på at høre svaret på.

Ideerne er måske gode, men de skal udføres i et samarbejde mellem forældre og personale – ja, optimalt i et samarbejde med børnene. Vi skal fremme en debat om et fælles værdigrundlag for daginstitutioner og skoler.

Børn skal være børn, men det må kræves, at de også viser hensyn til andre børn. Børn skal lære, at selv en god leg eller god læring betyder, at man skal lytte til hinanden og ikke altid selv fylde hele rummet ud. Det høje støjniveau skyldes ikke kun forkerte materialer, mange børn eller meget personale, men at vi nogle gange går og råber meget af hinanden.

Denne sag er alt for vigtig til, at processen kan gemmes væk i en statslig lovgivning. Forslaget er et angreb på den nærdemokratiske proces, og derfor afviser Venstre forslaget.

Regeringen har allerede taget fat på problemerne med miljøet i daginstitutionerne. I dag findes der en række regler, f.eks. i byggelovgivningen, som bestemmer, hvor store arealer der skal være til børnene, hvordan ventilationen skal være, og hvilke materialer der skal benyttes. Disse regler er samlet i nogle pjecer, og under den nuværende regering er der også udsendt et cirkulære om børnenes sikkerhed. Det blev udsendt den 20. marts 2002.

Det, som nok har aktualiseret hele denne debat hen over foråret, er, at Arbejdstilsynet har foretaget en række omfattende kontrolbesøg fra starten af november 2002 til februar 2003. En række institutioner har fået gode råd, vejledning og henstillinger, men nogle har også fået direkte påbud, og jeg vil godt sige på Venstres vegne, at disse påbud skal efterkommes. Man skal ikke afvente en ny lovgivning for børn, der skal gøres noget ved problemerne her og nu, og det skal ikke være en legal grund til at vente med at gøre noget ved problemerne at henvise til, at Folketinget skal diskutere, om der skal gøres noget mere. Disse problemer skal afhjælpes, disse påbud skal efterkommes.

Venstre forventer, at kommunerne nedlægger de dårligste daginstitutionspladser først, når børnetallet falder. Det kunne f.eks. være de institutioner, der er bygget i 1970'erne og 1980'erne i midlertidige pavilloner, det kunne også være de institutioner, der ikke har noget særligt udeareal, og det kunne være de institutioner, der ligger på en førstesal.

Endelig vil Venstre anføre, at det forhold, at der kommer friere valg, f.eks. pasning af børn over kommunegrænserne, private tilbud eller tilskudsordninger til forældrene, vil give foræl-